TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. liepos 16 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teismų bendradarbiavimas civilinėse ir komercinėse bylose — Jurisdikcija išlaikymo prievolių srityje — Reglamentas (EB) Nr. 4/2009 — 3 straipsnio c ir d punktai — Vykstant tėvų separacijos procedūrai keliamas reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo, pateiktas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra įprastinė vaikų gyvenamoji vieta“

Byloje C-184/14

dėl *Corte suprema di cassazione* (Italija) 2014 m. vasario 25 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2014 m. balandžio 14 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**A**

prieš

**B**

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Ilešič, teisėjai A. Ó Caoimh, C. Toader (pranešėja), E. Jarašiūnas ir C. G. Fernlund,

generalinis advokatas Y. Bot,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— A, atstovaujamo *avvocato* C. Rimini,

— B, atstovaujamos *avvocato* S. Callegaro,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. Palatiello,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos M. Germani ir I. Kotsoni,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

— Europos Komisijos, atstovaujamos F. Moro ir M. Wilderspin,

* Proceso kalba: italų.

susipažinęs su 2015 m. balandžio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

## Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje (OL L 7, 2009, p. 1) 3 straipsnio c ir d punktų išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp A ir jo sutuoktinės B, kilusį dėl reikalavimo skirti išlaikymą dviem jų nepilnamečiams vaikams, kuris, vykstant tėvų separacijos procedūrai, buvo pateiktas kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje yra šių vaikų įprastinė gyvenamoji vieta.

### Sąjungos teisė

*Konvencija dėl tarptautinio vaikų ir kitokių šeimos išlaikymo išmokų išieškojimo*

3 2007 m. lapkričio 23 d. Hagoje sudarytos Konvencijos dėl tarptautinio vaikų ir kitokių šeimos išlaikymo išmokų išieškojimo (toliau – 2007 m. Hagos konvencija), kuri Europos Sąjungos vardu buvo patvirtinta 2011 m. birželio 9 d. Tarybos sprendimu 2011/432/ES (OL L 192, p. 39), preambulėje primenama, kad, imantis bet kokių su vaiku susijusių veiksmų, svarbiausia – vaiko interesai.

4 Šios konvencijos 20 straipsnio 1 dalies f punkte numatyta:

„Vienoje susitariančiojoje valstybėje (kilmės valstybėje) priimtas sprendimas pripažįstamas ir vykdomas kitoje susitariančiojoje valstybėje, jei:

<…>

f) sprendimą priėmė institucija, kompetentinga asmens civilinės būklės arba tėvų valdžios nustatymo klausimais, nebent jurisdikcija buvo grindžiama vien vienos iš šalių pilietybe.“

*1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencija dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo*

5 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo (OL L 299, 1972, p. 32), iš dalies pakeistos 1978 m. spalio 9 d. Sutartimi dėl Danijos Karalystės, Airijos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės stojimo (OL L 304, p. 1, toliau – Briuselio konvencija), 5 straipsnio 2 punktas suformuluotas taip:

„Susitariančioje valstybėje nuolat gyvenančiam atsakovui kitoje susitariančioje valstybėje byla dėl:

<…>

2) išlaikymo gali būti iškelta kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios arba gyvenamosios vietos teismuose arba, jeigu tokia byla yra susijusi su byla dėl asmens statuso, teisme, kuris pagal jam taikomą teisę turi jurisdikciją nagrinėti minėtas bylas, jeigu tokia jurisdikcija nėra pagrįsta vien tik vienos iš šalių pilietybe;

<…>“

*Reglamentas (EB) Nr. 44/2001*

6 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 12, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 4 t., p. 42.) 2 skirsnio „Speciali jurisdikcija“ 5 straipsnio 2 punkte numatyta:

„Valstybėje narėje nuolat gyvenančiam asmeniui kitoje valstybėje narėje byla dėl:

<…>

2) išlaikymo gali būti iškelta kreditoriaus nuolatinės gyvenamosios arba gyvenamosios vietos teismuose arba, jeigu tokia byla yra susijusi su byla dėl asmens statuso, teisme, kuris pagal jam taikomą teisę turi jurisdikciją nagrinėti minėtas bylas, jeigu tokia jurisdikcija nėra pagrįsta vien tik vienos iš šalių pilietybe;

<…>“

*Reglamentas (EB) Nr. 2201/2003*

7 2003 m. lapkričio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2201/2003 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų, susijusių su santuoka ir tėvų pareigomis, pripažinimo bei vykdymo, panaikinančio Reglamentą (EB) Nr. 1347/2000 (OL L 338, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 243), 5 ir 12 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(5) Siekiant užtikrinti lygybę visiems vaikams, šis reglamentas taikomas visiems sprendimas dėl tėvų pareigų, įskaitant vaiko apsaugos priemones, neatsižvelgiant į ryšį su santuokos byla.

<…>

(12) Jurisdikcijos pagrindai, susiję su tėvų pareigomis, nustatyti šiame reglamente, yra suformuluoti kuo labiausiai atsižvelgiant į vaiko interesus, ypač į artumo kriterijų. Tai reiškia, kad jurisdikcija turėtų pirmiausiai priklausyti vaiko nuolatinės gyvenamosios vietos valstybei narei, išskyrus tam tikrus vaiko gyvenamosios vietos pakeitimo atvejus arba pagal tėvų pareigų turėtojų susitarimą.“

8 Šio reglamento 1 straipsnyje „Taikymo sritis“ numatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas bet kokio pobūdžio teismo civilinėms byloms, susijusioms su:

a) su santuokos nutraukimu, gyvenimu skyrium (separacija) ar santuokos pripažinimu negaliojančia;

b) tėvų pareigų skyrimu, naudojimusi jomis, perdavimu, apribojimu ar atėmimu.

<…>

3. Šis reglamentas netaikomas:

<…>

e) išlaikymo pareigoms;

<…>“

9 Minėto reglamento 2 straipsnio 7 punkte tėvų pareigos apibrėžiamos kaip „visos teisės ir pareigos, susijusios su vaiko asmeniu ar turtu, suteikiamos fiziniam ar juridiniam asmeniui teismo sprendimu, įstatymų nustatyta tvarka ar juridinę galią turinčiu susitarimu“; visos šios teisės ir pareigos apima, „[be kita ko,] globos teis[es] ir bendravimo teis[es]“.

10 To paties reglamento 8 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės teismai turi jurisdikciją bylose, susijusiose su tėvų pareigomis vaikui, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta tuo metu, kai byla patenka jų žinion, yra toje valstybėje narėje.“

*Reglamentas Nr. 4/2009*

11 Pagal Reglamento Nr. 4/2009 1–3 konstatuojamąsias dalis šiuo reglamentu ir, be kita ko, reglamentais Nr. 44/2001 ir 2201/2003 siekiama patvirtinti priemones teisminio bendradarbiavimo civilinėse bylose, turinčiose tarpvalstybinę reikšmę, srityje ir, be kita ko, skatinti valstybėse narėse įstatymų kolizijai ir jurisdikcijai taikomų teisės normų suderinamumą.

12 Reglamento Nr. 4/2009 8 konstatuojamojoje dalyje primenama, kad šiame reglamente turėtų būti atsižvelgta, be kita ko, į 2007 m. Hagos konvenciją.

13 Šio reglamento 15 konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Siekiant užtikrinti išlaikymo kreditorių interesų gynimą ir skatinti tinkamą teisingumo vykdymą Europos Sąjungoje, turėtų būti pritaikytos jurisdikcijos normos, nustatytos reglamentu [Nr. 44/2001]. <…>“

14 Minėto reglamento II skyriaus „Jurisdikcija“ 3 straipsnyje numatyta:

„Jurisdikciją nagrinėti su išlaikymo prievolėmis susijusias bylas valstybėse narėse turi:

a) tos vietos, kurioje yra atsakovo įprastinė gyvenamoji vieta, teismas; arba

b) tos vietos, kurioje yra kreditoriaus įprastinė gyvenamoji vieta, teismas; arba

c) teismas, kuris pagal teismo valstybės teisę turi jurisdikciją nagrinėti su asmenų statusu susijusias bylas, jei kartu keliamas reikalavimas dėl išlaikymo, išskyrus atvejus, kai ši jurisdikcija grindžiama vien tik vienos iš šalių pilietybe; arba

d) teismas, kuris pagal teismo valstybės teisę turi jurisdikciją nagrinėti su tėvų pareigomis susijusias bylas, jei kartu keliamas reikalavimas dėl išlaikymo, išskyrus atvejus, kai ši jurisdikcija grindžiama vien tik vienos iš šalių pilietybe.“

## Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

15 A, jo sutuoktinė B ir du jų nepilnamečiai vaikai yra Italijos piliečiai, nuolat gyvenantys Londone (Jungtinė Karalystė). Vaikai gimė šiame mieste atitinkamai 2004 m. kovo 4 d. ir 2008 m. rugpjūčio 5 d.

16 2012 m. vasario 28 d. A pareiškė B ieškinį *Tribunale di Milano* (Milano apylinkės teismas, Italija) siekdamas jų separacijos dėl pastarosios kaltės, jų nepilnamečių vaikų globą pavedant jiems abiem, jų gyvenamąją vietą nustatant pas motiną; A pasisiūlė vaikų ugdymui ir priežiūrai kas mėnesį skirti 4 000 eurų.

17 B pateikė priešpriešinį ieškinį ir paprašė priimti sprendimą dėl jos ir jos vyro separacijos dėl pastarojo kaltės ir priteisti iš jo kas mėnesį mokėti 18 700 eurų vaikams išlaikyti; be to, B tvirtino, kad Italijos teismas neturi jurisdikcijos spręsti dėl nepilnamečių globos sąlygų, jų gyvenamosios vietos, jų lankymo ir vaikų priežiūrai skirtos sumos dydžio, nes, kaip mano B, pagal Reglamentą Nr. 2201/2003 šie klausimai turi būti sprendžiami Didžiosios Britanijos teisme, kadangi A ir B visą laiką gyveno Londone, ten gimė ir gyvena jų nepilnamečiai vaikai.

18 2012 m. lapkričio 16 d. nutartimi *Tribunale di Milano* pripažino savo paties jurisdikciją nagrinėti separacijos bylą pagal Reglamento Nr. 2201/2003 3 straipsnį.

19 Tačiau, remdamasis Reglamento Nr. 2201/2003 8 straipsnio 1 dalimi, šis teismas pripažino Didžiosios Britanijos teismų jurisdikciją spręsti klausimus, susijusius su „tėvų pareigomis“, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 7 punktą, nes vaikų įprastinė gyvenamoji vieta yra Londone.

20 Be kita ko, A kreipėsi į Londone esantį *High Court of Justice (England & Wales), Family Divison* (Aukščiausiasis Teismas (Anglija ir Velsas), Šeimos bylų skyrius, Jungtinė Karalystė) dėl tėvų pareigų vykdymo tvarkos nustatymo.

21 Pažymėtina, kad *Tribunale di Milano* atskyrė reikalavimus dėl, pirma, B ir, antra, vaikų išlaikymo. Jis nusprendė, kad turi jurisdikciją nagrinėti reikalavimą dėl B išlaikymo, nes tai yra reikalavimas, kartu keliamas byloje, susijusioje su asmenų statusu arba separacija, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c punktą. Tačiau, remdamasis to paties reglamento 3 straipsnio d punktu, šis teismas konstatavo, kad neturi jurisdikcijos nagrinėti reikalavimo dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo, nes tai yra reikalavimas, kartu keliamas byloje, susijusioje su tėvų pareigomis. Jurisdikcija nagrinėti pastarąjį prašymą taip pat priskirtina Didžiosios Britanijos teismams.

22 Tokį *Tribunale di Milano* sprendimą A, remdamasis vieninteliu pagrindu dėl Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c punkto pažeidimo, apeliacine tvarka apskundė *Corte suprema di cassazione* (Kasacinis teismas); jo manymu, Italijos teismai taip pat turi jurisdikciją nagrinėti nepilnamečių vaikų išlaikymo klausimus.

23 A nuomone, *Tribunale di Milano* pateiktas Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio d punkto aiškinimas, kuriuo grindžiamas ir šio teismo sprendimas, pagal kurį jis neturi jurisdikcijos nagrinėti reikalavimo dėl vaikų išlaikymo, yra klaidingas, nes toks jurisdikcijos nebuvimas neišplaukia iš šios nuostatos formuluotės.

24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, sprendimu dėl apeliacinio skundo turi būti nustatyta Reglamento Nr. 2201/2003 8 straipsnio ir Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio nuostatų sąveika, konkrečiai atsižvelgiant į Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose išvardytas sąlygas.

25 Tokiomis aplinkybėmis *Corte suprema di cassazione* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar, remiantis prevencijos kriterijumi, per sutuoktinių separacijos procedūrą pateiktą reikalavimą dėl vaikų išlaikymo gali kaip šioje byloje kartu keliamą reikalavimą nagrinėti tiek separacijos bylą sprendžiantis teismas, tiek ir su tėvų pareigomis susijusią bylą sprendžiantis teismas, ar vis dėlto jį turi nagrinėti pastarasis teismas, jeigu abu skirtingi kriterijai, nurodyti atitinkamai Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose, yra alternatyvūs, t. y., taikant vieną, kitas būtinai atmetamas?“

**Dėl prejudicinio klausimo**

26 Prejudiciniu klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktai aiškintini taip, kad tuo atveju, kai vienos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl nepilnamečio vaiko tėvų separacijos arba santuokos nutraukimo, o kitos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl su šiuo vaiku susijusių tėvų pareigų, reikalavimą dėl šio vaiko išlaikymo gali nagrinėti tiek teismas, kuris turi jurisdikciją nagrinėti separacijos arba skyrybų bylą ir kuris jį nagrinėtų kaip su asmens statusu susijusioje byloje kartu keliamą reikalavimą, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio c punktą, tiek teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti su tėvų pareigomis susijusią bylą, kuris jį nagrinėtų kaip šioje byloje kartu keliamą reikalavimą, kaip tai suprantama pagal minėto 3 straipsnio d punktą, ar vis dėlto tokį reikalavimą būtinai turi nagrinėti pastarasis teismas.

27 Kitaip tariant, šis teismas siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose išvardyti jurisdikcijos priskyrimo kriterijai, atsižvelgiant į šio straipsnio formuluotėje pavartotą jungtuką „arba“, yra tarpusavyje nederinami, ar vis dėlto šis jungtukas reiškia, kad reikalavimą dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo gali teisėtai nagrinėti ir teismai, turintys jurisdikciją nagrinėti separacijos bylas, ir teismai, turintys jurisdikciją nagrinėti su tėvų pareigomis susijusias bylas.

28 Šiuo klausimu pažymėtina, kad toks klausimas kyla tik tada, jeigu reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo laikomas tiek „su asmens statusu susijusioje byloje“, tiek ir „su tėvų pareigomis susijusioje byloje“, o net tik vienoje iš šių bylų kartu keliamu reikalavimu.

29 Todėl reikia nustatyti Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose esančios sąvokos „kartu keliamas reikalavimas“ apimtį.

30 Pažymėtina, kad nors šiomis nuostatomis nacionaliniam teismui aiškiai leidžiama pripažinti savo paties jurisdikciją nagrinėti reikalavimą dėl išlaikymo tarpvalstybinę reikšmę turinčiose bylose, jeigu pagal teismo valstybės teisę jis turi jurisdikciją nagrinėti atitinkamai su asmens statusu ir su tėvų pareigomis susijusias bylas, šiose nuostatose esančios sąvokos „kartu keliamas reikalavimas“ apimties valstybių narių teismai neturėtų aiškinti pagal savo nacionalinę teisę.

31 Iš vienodo Sąjungos teisės taikymo reikalavimo matyti, kad jeigu Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose nėra jokios aiškios nuorodos į valstybių narių teisę, skirtos šios sąvokos prasmei ir apimčiai nustatyti, tokia sąvoka visoje Sąjungoje turi būti aiškinama autonomiškai ir vienodai (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Kásler ir Káslerné Rábai*, C-26/13, EU:C:2014:282, 37 punktą).

32 Toks aiškinimas turi būti atliekamas atsižvelgiant į nagrinėjamos nuostatos formuluotę, jos kontekstą ir nagrinėjamu teisės aktu siekiamą tikslą (šiuo klausimu žr. Sprendimo *A*, C-523/07, EU:C:2009:225, 34 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

33 Remiantis pažodiniu Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktų aiškinimu konstatuotina, kad juose atskiriamos su asmens statusu ir su tėvų pareigomis susijusios bylos.

34 Nors juose nurodyti jurisdikcijos priskyrimo kriterijai yra alternatyvūs dėl to, kad yra jungtukas „arba“, ši formuluotė neleidžia aiškiai nustatyti, ar dėl šių kriterijų alternatyvaus pobūdžio reikalavimai dėl vaikų išlaikymo gali būti kartu keliami tik su tėvų pareigomis susijusiose bylose, ar vis dėlto minėti reikalavimai gali būti kartu keliami ir su asmens statusu susijusiose bylose.

35 Dėl šios nuostatos konteksto pasakytina, kad jos formuluotėje esantis atskyrimas atitinka atskyrimą, numatytą Reglamento Nr. 2201/2003 nuostatose.

36 Pastarojo reglamento 5 konstatuojamojoje dalyje skelbiama, kad šis reglamentas taikomas visiems sprendimas dėl tėvų pareigų, įskaitant vaiko apsaugos priemones, neatsižvelgiant į ryšį su santuokos byla, ir, siekiant užtikrinti lygybę visiems vaikams, aiškiai atskiriamos bylos, pirma, susijusios su santuokos nutraukimu, separacija ar santuokos pripažinimu negaliojančia ir, antra, susijusios su tėvų pareigų skyrimu, naudojimusi jomis, perdavimu, apribojimu ar atėmimu.

37 Iš tikrųjų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 2201/2003 3 straipsnio 1 dalies a punkto, teismo jurisdikcija santuokos nutraukimo, separacijos ar santuokos pripažinimo negaliojančia bylose paskirstoma pagal kriterijus, kuriuos taikant svarbiausia yra sutuoktinių arba vieno iš jų dabartinė arba ankstesnė gyvenamoji vieta; su tėvų pareigomis susijusiose bylose jurisdikcijos normos, kaip matyti iš minėto reglamento 12 konstatuojamosios dalies, suformuluotos kuo labiau atsižvelgiant į vaiko interesus, ypač į artumo kriterijų.

38 Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktų nuostatose, kiek tai susiję su jose išvardytais jurisdikcijos priskyrimo kriterijais, teismo procesai atskiriami pagal tai, ar jie susiję su sutuoktinių tarpusavio teisėmis ir pareigomis, ar su tėvų teisėmis ir pareigomis vienam ar keliems jų vaikams.

39 Taigi reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo siejasi su pastarąja proceso rūšimi, nes jis susijęs su vaikų išlaikymo pareigų, tenkančių vienam arba kitam iš tėvų, nustatymu siekiant užtikrinti vaikų priežiūros ir ugdymo išlaidas.

40 Taigi pagal savo pobūdį reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo yra susijęs su byla dėl tėvų pareigų.

41 Dėl Reglamento Nr. 4/2009 tikslų pažymėtina, kad pagal jo 15 konstatuojamąją dalį minėtu reglamentu siekiama užtikrinti išlaikymo kreditorių interesų gynimą ir skatinti tinkamą teisingumo vykdymą Sąjungoje.

42 Dėl tikslo skatinti tinkamą teisingumo vykdymą pažymėtina, kad reikalavimas dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo nebūtinai susijęs su skyrybų ar separacijos byla. Be to, tokiame procese nebūtinai nustatomos pareigos išlaikyti mažamečius vaikus.

43 Tačiau teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti su tėvų pareigomis, nurodytomis Reglamento Nr. 2201/2003 2 straipsnio 7 punkte, susijusias bylas, gali geriausiai *in concreto* įvertinti reikalavimus dėl nepilnamečių vaikų išlaikymo ir nustatyti mokėtiną sumą, kuria būtų prisidedama prie vaiko priežiūros ir ugdymo; ši suma nustatoma, atsižvelgiant į pasirinktą globos būdą – globoja abu arba tik vienas iš tėvų, bendravimo su vaiku teisę, šios teisės trukmę ir kitas teismui žinomas su tėvų pareigomis susijusias faktinio pobūdžio aplinkybes.

44 Išlaikymo kreditorių interesų gynimas užtikrinamas tiek, kiek, viena vertus, sprendimą dėl nepilnamečio vaiko išlaikymo gali lengvai priimti teismas, geriausiai žinantis aplinkybes, kurios yra esminės vertinat tokį reikalavimą.

45 Kita vertus, teismas, turintis jurisdikciją nagrinėti reikalavimą dėl išlaikymo, nustatomas pagal Reglamente Nr. 2201/2003 įtvirtintas Sąjungos teisės jurisdikcijos normas siekiant, kad būtų nustatytas teismas, kuris galėtų teisėtai nagrinėti su tėvų pareigomis susijusias bylas; tokios normos, kaip matyti iš šio sprendimo 37 punkto, suformuluotos kuo labiau atsižvelgiant į vaiko interesus.

46 Pažymėtina būtinybė aiškinant Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktuose numatytas jurisdikcijos normas labiausiai atsižvelgti į vaiko interesus. Taip yra juo labiau todėl, kad Reglamentas Nr. 4/2009 turi būti įgyvendintas pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnio 2 dalį, kurioje numatyta, kad imantis bet kokių valstybės ar privačių institucijų veiksmų, susijusių su vaikais, pirmiausia turi būti vadovaujamasi vaiko interesais.

47 Taigi iš Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktų formuluotės, tikslų ir konteksto matyti, kad kai dviejuose teismuose nagrinėjamos bylos – viename – byla dėl sutuoktinių, kurie yra nepilnamečių vaikų tėvai, separacijos arba santuokos nutraukimo, o kitame – byla dėl šių vaikų tėvų pareigų, – reikalavimas dėl šių vaikų išlaikymo negali būti laikomas reikalavimu, kartu keliamu tiek su tėvų pareigomis susijusioje byloje, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio d punktą, tiek ir su asmenų statusu susijusioje byloje, kaip tai suprantama pagal minėto reglamento 3 straipsnio c punktą. Jis gali būti laikomas reikalavimu, kartu keliamu tik su tėvų pareigomis susijusioje byloje.

48 Todėl į pateiktą prejudicinį klausimą reikia atsakyti taip: Reglamento Nr. 4/2009 3 straipsnio c ir d punktai aiškintini taip, kad kai vienos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl nepilnamečio vaiko tėvų separacijos arba santuokos nutraukimo, o kitos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl su šiuo vaiku susijusių tėvų pareigų, reikalavimas dėl šio vaiko išlaikymo kartu gali būti keliamas tik su tėvų pareigomis susijusioje byloje, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio d punktą.

## Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

**2008 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 4/2009 dėl jurisdikcijos, taikytinos teisės, teismo sprendimų pripažinimo ir vykdymo bei bendradarbiavimo išlaikymo prievolių srityje 3 straipsnio c ir d punktai aiškintini taip, kad kai vienos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl nepilnamečio vaiko tėvų separacijos arba santuokos nutraukimo, o kitos valstybės narės teismas nagrinėja bylą dėl su šiuo vaiku susijusių tėvų pareigų, reikalavimas dėl šio vaiko išlaikymo kartu gali būti keliamas tik su tėvų pareigomis susijusioje byloje, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 3 straipsnio d punktą.**

Parašai.